

den københavnske Skattelov var til Behandling i dette og det andet høje Ting. Men den Gang benyttede man ikke en Gang de parlamentariske Muligheder for at forsøge at skaane de smaa Skatteydere for en uforholdsmæssig stærkt forøget Skattebyrde; thi jeg erindrer, at da det socialdemokratiske Partis Ordfører i Landstinget sluttede sin Tale angaaende Lovforslaget, forinden det gik herved, sagde dette ærede Medlem udtrykkeligt, at han vilde haabe, at Folketinget nu vilde vedtage Forslaget uændret.

I min Tale forleden Dag paaviste jeg, hvorledes Skatteforøgelsen vilde falde paa de smaa, de mellemstore, de større og de største Indkomster med henholdsvis 15, 20, 25 og 30 pCt. Tillæg. Jeg skal ikke komme tilbage hertil, men jeg vil se lidt paa, hvorledes det samme Parti, der nu er saa rørt over den Byrde, der her væltes ud over Smaafolk, stillede sig, da den københavnske Skattelov blev gennemført, og paavise, hvorledes Forholdet er mellem Forhøjelsen for smaa og større Skatteydere ved den københavnske Skattelov og det foreliggende Statsskattelovforslag. Se vi paa en Indkomst paa 800 Kr. — jeg ser bort fra Børn —, gav den tidligere i København 5 Kr. i Skat, og den giver nu 8 Kr. 80 Ø., det er en Forøgelse med 3 Kr. 80 Ø.; se vi paa, hvorledes de samme 800 Kr. blive behandlede med Hensyn til Statsskat, finde vi, at de nu give 0 i København, og i Fremtiden skulle de ogsaa give 0. En Indkomst paa 900 Kr. gav tidligere i København 5 Kr., nu giver den 11 Kr. 40 Ø.; altsaa en Forøgelse paa 6 Kr. 40 Ø.; den samme Indkomst giver nu 1 Kr. 30 Øre til Staten, efter det foreliggende Lovforslag skal den give 1 Kr. 50 Øre, altsaa en Forhøjelse paa 20 Øre. Tage vi 1,100 Kr., gav de tidligere til København 10 Kr., nu skulle de give 17 Kr. 40 Øre, Forhøjelsen er altsaa 7 Kr. 40 Øre, medens 1,100 Kr. nu give til Staten 3 Kr. 90 Øre og efter Lovforslaget skulle give 4 Kr. 50 Øre, Forhøjelsen bliver altsaa 6 Øre. 1,500 Kr. gav tidligere til København 22 Kr. 50 Øre, nu 31 Kr., Forhøjelsen er altsaa 8 Kr. 50 Øre; 1,500 Kr. give nu til Staten 9 Kr. 10 Øre og skulle efter det foreliggende Lovforslag give 10 Kr. 50 Øre, altsaa en Forhøjelse af 1 Kr. 40 Øre. 3,000 Kr. gav tidligere til København 75 Kr., nu 84 Kr., altsaa en Forhøjelse af 9 Kr.; de give nu til Staten 39 Kr. 60 Øre og gaa efter Lovforslaget op paa 45 Kr. 60 Øre, altsaa en For-

højelse af 6 Kr. Men jeg skal indrømme, at naar vi gaa op til de store Indtægter, bliver Forholdet et andet. 40,000 Kr. give nu til København 1,600 Kr. i Skat, medens de efter det foreliggende Forslag ville komme til at give til Staten 1,776 Kr. 100,000 Kr. give til København 4,600 Kr., de ville komme til at give 5,226 Kr. til Staten. 200,000 Kr. give nu til København 10,000 Kr. og ville komme til at give til Staten 11,326 Kr.

Beviset for, at de store Indtægter slippe forholdsvis billigere i København, baade sammenholdt med det her foreliggende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og med Forholdene ude i Landet, kan jeg ogsaa føre fra anden Side, nemlig fra ved at citere, hvad det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) sagde, da han som Indenrigsminister gennemførte den københavnske Skattelov og da sikkert følte som sin Opgave at gøre Landstinget begribeligt, at denne Skattelov aldeles ikke var saa slem for de store Skatteydere. Dette ærede Medlem sagde nemlig den 15. December 1909 oppe i Landstinget ifølge Landstingstidende Sp. 230—31 om en Indtægt paa 7,000 Kr.: „... en saadan Indtægt vil for Københavns Vedkommende komme til at svare 205 Kr., medens den ude i Provsbyerne, naar man tager de Tilfælde, hvor det gælder en Person alene, paa de Steder, hvor det er mindst, vil komme til at svare 350 Kr., andre Steder gaar det op til 5—6—7—800 Kr. og et enkelt Sted op endogsaa til 900 Kr.“. Jeg synes, at det virkelig lykkedes den daværende højtærede Indenrigsminister at føre et saadant Bevis overfor Landstinget, at det sikkert var det, der blødgjorde de Herrer deroppe, saa de gik med til at gennemføre Lovforslaget. Jeg har tidligere fremhævet, at det havde Interesse for Landet, og ikke mindst for Provsbyerne, at den københavnske Skattelov blev ændret, og det har man ogsaa erkendt herinde. Jeg skal i saa Henseende citere en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) den 15. April 1903, Folketingstidenden Sp. 4492. Der siger det ærede Medlem: „Er der noget, der er et retfærdigt agrarisk Krav, er det selvfølgelig dette, at Københavns Kapitalister ikke bør skaanes, eller rettere: et retfærdigt Krav fra Bybeboerne i Provinserne er det, at København ikke skal være et Skattely.“ Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, kunde have fun-